

gunstigelses, som stod i Forbindelse med eller sigtede til Foretagender, der endnu maatte siges at have en vis Usikkerhed, og med Hensyn til hvilke det maatte siges at være tvivlsomt, om der overhovedet nogenstinde blev Spørgsmaal om deres Gjenmættelse, og som følge deraf, om der vilde blive Brug for de finantzielle Begunstigelser, hvorefter der var Tale. Naar Finantzieministeren nu mener at maatte stille sig anderledes til det Ændringsforslag, der er fremkommet fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerlev), ligger Grunden altsaa simpelt hen deri, at, efter hvad der er oplyst, er der Anledning til at antage, at disse Eventualiteter nu ere rykkede adskilligt nærmere, end de vare paa den Tid, da dette Lovforslag blev udarbejdet.

Ivermøes: Det er endnu ikke lykkedes mig, skjøndt jeg, som jeg i Dvrigt altid pleier, ogsaa nu har hørt til med begge Øren, at faae det ganske klaret af den ærede Ordfører, hvad han mente at vinde for Aarhus By ved det stillede Ændringsforslag. Den eneste Antydning han gav, var et Haab om, at denne Sag som jeg antog var i fuld Gang, vilde komme til at hvile, det er altsaa det Hele. I Dvrigt kan jeg meget godt forstaa — det ærede Medlem maa ikke tro, at jeg er saa uslyre tungnem — alle de Paamindelser til de forskjellige Ministre, der skulde ligge heri; det forekommer mig virkelig at Forhandlingerne og ligeledes Afstemningerne tidligere have givet en saa rig Anledning til disse Paamindelser, at der i det Dieblit hvor der er Tale om Stillingen lige over for Kommunen, ikke længere kunde være Anledning til, at man skulde gjøre en saa udsædvanlig Regtelse som denne. Det ærede Medlem gjorde et Forsøg paa at ville give mig Udseende af, at jeg fandt det urigtigt, at det var bestemt, at der skulde gives en Lov om Garnisonsstederne. Det er jo en ringe Forskielse, naar det kan glæde det ærede Medlem, at tro dette; men det er virkelig en Ting, som jeg synes at mine Ord ikke gav ham nogenstomhelst Anledning til at tro. Det er jo ligesom bestemt, det veed jeg lige saa godt som det ærede Medlem, at Garnisonsstederne skulle ordnes ved Lov, og jeg anerkjender, at naar det staar i en Lov, skal det ske, det er tydeligt, hvad enten nu jeg har medvirket til denne Lov, eller ikke; men et ganske andet Spørgsmaal er det, som jeg berørte, nemlig, at naar de Herrer hele Tiden hentyde til denne Bestemmelse i Lovloven, at Garnisonsstederne skulle ordnes ved Lov, og deraf søge Motiver til at besværliggjøre Foranstaltninger i Garnisonens Interesse i Aarhus, saa tror jeg, at de ikke ret have tænkt paa de overordentlig store praktiske Vanskeligheder ved, at dette Forhold kan blive væsentlig anderledes, end det er. Der kan naturligvis ske nogle ganske enkelte Forandringer, der kan maasse blive forlagt en Kavalleriafdeling til en By, og der kan byttes om

med Afdelinger eller Baabenarter i en anden; men jeg fastholder, at det er praktisk umuligt i Virkeligheden at gjøre Forandring i det Store, om det saa 10 Gange forsiges bestemt anderledes ved Lov; jeg fastholder saaledes navnlig, at ingen Lov vil kunne opgive Aarhus som Garnisonsby. Jeg har ikke den Tro, at den ærede Ordfører eller Nogen her i Thinget ønsker specielt at dicanere Aarhus, nei langtfra; men jeg tror da, at den bedste Maade at vise sin Belvillie paa, var netop at gaa den onden Vej, som vi tilraade.

Ordføreren: Det er ganske mærkeligt, at det ærede Medlem mener, at han ingen Anledning har givet mig til at minde ham om § 7 i Lovloven, naar hans hele Betragtning gaar ud paa at vise, at det var meget vanskeligt, at overhovedet saadanne Bestemmelser kunde opstilles o. s. v., og naar han overhovedet anstillede en hel Række Betragtninger over de Ansuelser, der maatte gjøres gjældende, og de Grunde, der maatte ansøres for og imod Garnisonsstedernes Bevægelighed og deres Fastfættelse ved Lov. Det interesserede mig ret meget at høre, at det ærede Medlem tror, at vi eller jeg personlig ikke ret tænkte, det er en Formel, som vist ikke her sjældent bruges i visse Debatter. Jeg skal ikke berybe det ærede Medlem den Trost at tro, at naar han har tænkt sig Noget, saa er det altid rigtigt, og at Andre, naar de gjøre nogen Indvending mod hans Mening, ikke ret tænke paa, at det og det hænger saaledes sammen. Naar det ærede Medlem mente, at vi vilde fremme Aarhus Byes Interesser mere ved glatvæk at gaa ind paa, at dette Laan uden Vanskelighed kunde optages, end ved at opstille nogen Betænkkelighed derved, saa skal jeg bemærke, at dersom man glatvæk vilde gaa ind paa de 700,000 Rb., som der her er Tale om i Forening med den Gjæld, Aarhus Kommune har, der, saa vidt jeg minde, løber saa højt op, at det vil blive 1 Million Rb. i det Hele, da vilde en Forrentning og Afdrag af 6 Procent løbe op til henimod 4 Rb. pr. Individ i Aarhus, og det er en meget alvorlig Byrde for en By, som man i Dvrigt ikke kan være ganske ligegyldig ved, om den bliver paalagt Byen eller ikke; thi der er Ingen, som har noget Pant paa, at vi skulle beholde de Aaringer i Almindelighed eller de lykkelige Vilkaar for Aarhus By i Særdeleshed, som der har været i de senere Aar, og det, at en af Landets største Kjøbstæder da under vanskelige Forhold skal stedes i Nød med Hensyn til sine Gjældsforhold, er ingenlunde ligegyldigt over for Staten. Jeg hævder ganske vist ogsaa Kommunernes Selvstyrelse, men paa en forskjellig Maade, ikke i den Forstand, at det for visse Kommuner skulde stille sig saaledes, at egentlig Statens Princip blev helt borte i Forhold til Kommunen; thi, dersom de ærede Herrer virkelig vilde gaa ud fra den Betragtning, saa